

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/100/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912209903
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Trubanová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6912209903.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska č. 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska č. 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporcom 1/ G. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. XXXX/XX, XXX XX E. F. 2/ F. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. XXXX/XX, XXX XX E. F., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, o zaplatenie 1.867,20 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 9C/94/2012 - 43 zo dňa 08. 10. 2012, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Rimavská Sobota (ďalej len „okresný súd“ alebo „prvostupňový súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom uložil odporcom 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne 1.867,20 Eur so 14,75% úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.342,73 Eur od 13. 04. 2007 až do zaplatenia, trovy konania vo výške 103,50 Eur ako aj trovy právneho zastúpenia vo výške 213,50 Eur, na účet právneho zástupcu navrhovateľa v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení svojho rozhodnutia prvostupňový súd uviedol, že navrhovateľ v podanom návrhu žiadal zaviazat' odporcov na zaplatenie 1.867,20 Eur s príslušenstvom z titulu neuhradenia dlžných splátok zo zmluvy o poskytnutí flexipôžičky. Právny zástupca navrhovateľa svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil a požiadal súd, aby pojednával a rozhodol v jeho neprítomnosti. Odporcovia sa k návrhu nevyjadrili, nedostavili sa ani na pojednávanie súdu, hoci boli riadne predvolaní s poučením o následkoch nedostavenia sa, vrátane možnosti rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie. Odporcovia teda neospravedlnili svoju neprítomnosť na pojednávaní včas a vážnymi okolnosťami a k doručenému návrhu a prílohám sa nevyjadrili do 15-tich dní odo dňa, keď im boli doručené, preto prvostupňový súd o návrhu navrhovateľa rozhodol rozsudkom pre zmeškanie v zmysle § 153b Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“).

O trovách konania rozhodol prvostupňový súd podľa zásady úspechu v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti uvedenému rozhodnutiu podal v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie vedľajší účastník z dôvodov, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozsudku, rozsudok vychádza z nesprávneho posúdenia veci a ďalej z dôvodov, že prvostupňový súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a navyše neprávne zistil skutkový stav. V konaní súčasne došlo k vadám, ktoré mali za následok, že sa vedľajšiemu účastníkovi postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Napriek tomu, že vedľajší účastník vstúpil do konania už

dňa 25. 09. 2012, prvostupňový súd s ním vôbec nekonal ako s účastníkom konania, návrh s prílohami mu napriek žiadosti nedoručil, nedoručil mu predvolanie na pojednávanie na deň 08. 10. 2012 a až dňa 10. 12. 2012 mu doručil meritórny rozsudok spolu so žalobou a prílohami. Vedľajší účastník v odvolaní ďalej namietal, že prvostupňový súd nezohľadnil, že medzi účastníkmi konania ide o spotrebiteľský zmluvný vzťah a v dôsledku toho neaplikoval ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) o spotrebiteľských zmluvách a zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“). V ďalšej časti odvolania vedľajší účastník namietal platnosť dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 23. 04. 2009, a to z dôvodu relatívnej neplatnosti podľa §145 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako aj z dôvodu neprijateľnej zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve a nekalej obchodnej praxe v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa. Ďalej poukázal na nerovnovážne postavenie spotrebiteľa (ako osoby práva neznalej, neinformovanej, nevedomej si svojich práv) oproti dodávateľovi pri uzatváraní spotrebiteľských zmlúv. V ďalších častiach odvolania vedľajší účastník kritizoval správanie osôb konajúcich v mene navrhovateľa pri komunikácii so spotrebiteľom, poukázal na právo Európskej únie týkajúce sa ochrany spotrebiteľa a na súvisiacu rozhodovaciu činnosť všeobecných súdov, popísal význam svojej činnosti ako občianskeho združenia na ochranu spotrebiteľov a zdôvodnil aj svoje právo na právne zastúpenie v súdnom konaní. V závere odvolania vzniesol vedľajší účastník námietku premlčania a uplatnil si aj náhradu trov odvolacieho konania. S poukazom na uvedené argumenty potom žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

K odvolaniu ďalej vedľajší účastník doložil podanie označené ako „Návrh na prejudiciálne konanie pre prípad, že by odvolací súd argumentáciu vedľajšieho účastníka neakceptoval“. V uvedenom podaní vedľajší účastník navrhol, aby súd prerušil konanie podľa § 109 ods. 1 písm. c) O. s. p. a požiadal Súdny dvor Európskej únie o rozhodnutie o prejudiciálnej otázke : „Či ustanovenia čl. 2 písm. a) v spojení s čl. 3 ods. 1,2 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa majú vykladať tak, že súdna kontrola nekalých podmienok nezaniká pri uzatvorení hlavnej spotrebiteľskej zmluvy, ale dopadá aj na zmeny a doplnky pôvodnej spotrebiteľskej zmluvy, ak boli tieto zmeny a doplnky vopred dodávateľom vyhotovené ako predbežne formulované štandardné listiny a spotrebiteľ nemôže meniť obsah týchto doplnkov a zmien.“

Dňa 06. 02. 2013 (po doručení rozsudku prvostupňového súd avšak ešte pred dorúčením odvolania vedľajšieho účastníka odporcom 1/ a 2/) bolo na okresnom súde osobne podané podanie odporcov 1/ a 2/ označené ako „Žiadosť o dohodu“, v ktorom uviedli, že pohľadávku uvedenú v rozsudku uznávajú a sú ochotní ju zaplatiť mesačnými splátkami. Obaja sú nezamestnaní a evidovaní na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Rimavskej Sobotě a ich finančná situácia im nedovolí, aby pohľadávku zaplatili naraz. Keďže sú poberateľmi dávok od Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, sú ochotní pohľadávku splatiť mesačnými splátkami po 20 Eur mesačne splatnými vždy ku 25. dňu v mesiaci. Na základe uvedeného potom žiadali, aby súd dohodu o splátkach schválil, a aby odporučil pre navrhovateľa spísať s nimi splátkový kalendár.

K samotnému odvolaniu vedľajšieho účastníka sa odporcovia 1/ a 2/ nevyjadrili.

Ešte pred podaním vyjadrenia navrhovateľa k odvolaniu vedľajšieho účastníka bolo okresnému súdu dňa 18. 07. 2013 doručené podanie, v ktorom navrhovateľ oznámil, že voči odporcovi 1/ berie návrh späť. Odvolací súd následne prípisom zo dňa 16. 10. 2013 vyzval odporcu 1/ na vyjadrenie ku späťvzatiu návrhu zo strany navrhovateľa a k zastaveniu konania (s poučením, že ak vyjadrenie nepredloží, konajúci súd bude mať za to, že ku späťvzatiu nemá žiadne námietky a pripomienky a že s ním súhlasí a neuplatňuje si ani náhradu trov konania). Odporca 1/ na výzvu odvolacieho súdu nereagoval.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že podľa jeho názoru vedľajší účastník nie je osobou oprávnenou na podanie odvolania. Vedľajší účastník má právo podať odvolanie iba v prípadoch, keď z hmotnoprávneho predpisu vyplýva výslovne spôsob vyrovnania vzťahu medzi ním a účastníkmi. Keďže v posudzovanom prípade nejde o takýto prípad, je potrebné odvolanie vedľajšieho účastníka považovať za odvolanie podané neoprávnenou osobou. Postavenie vedľajšieho účastníka je odlišné v tom, že aj keď koná vo vlastnom mene, jeho postavenie je čiastočne obmedzené postavením účastníka. Vedľajší účastník môže podať odvolanie iba ak takéto právo má účastník, jeho lehota na odvolanie je limitovaná lehotou na odvolanie účastníka a nemôže podať odvolanie proti vôli účastníka. V súvislosti s uvedenou

argumentáciou poukázal na súvisiacu rozhodovaciu činnosť všeobecných súdov a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. K námietke premlčania vznesenej vedľajším účastníkom uviedol, že podľa jeho názoru vedľajší účastník nemôže robiť úkony, ktoré predstavujú dispozíciu s predmetom konania lebo jeho úlohou je účastníkovi konania len pomáhať. Vedľajší účastník nemôže uznať nárok navrhovateľa, nemôže uzavrieť zmier a nemôže ani sám vzniesť námietku premlčania, pretože nejde o úkon procesný ale o úkon podľa hmotného práv. Námietku premlčania môže podať len dlžník, čo vyplýva aj z ustanovenia § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Na vznesenú námietku premlčania preto nemožno prihliadať, nakoľko ju podala neoprávnená osoba. V ďalšej časti vyjadrenia navrhovateľ uviedol dôvody, pre ktoré považuje dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku za platnú. Podľa jeho názoru dohoda má všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť uznania dlhu zo strany dlžník a nie je možné považovať ju za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Poukázal ďalej na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 15. 03. 2012 vo veci C - 453/10, v zmysle ktorého by ochrana spotrebiteľa mala byť len výnimkou zo všeobecnej zásady zmluvnej slobody, ako výnimka by sa mala vykladať reštriktívne a na odstránenie každej jednotlivéj nekalej klauzuly by mali existovať vážne dôvody. Dohodu podľa názoru navrhovateľa nie je možné považovať za dodatok k spotrebiteľskej zmluve, od ktorej navrhovateľ odvodzuje svoj nárok ale ide len o zmenu v obsahu záväzku zmluvných strán, preto na ňu nie je ani možné aplikovať ustanovenia zamerané na ochranu spotrebiteľa. V ďalšej časti vyjadrenia namietal navrhovateľ účelnosť trov konania vedľajšieho účastníka a k jeho návrhu na prerušenie konania uviedol, že tento nie je dôvodný a nespĺňa podmienky prejudiciálneho konania. Súdny dvor Európskej únie nemôže v žiadnom prípade vykladať vnútroštátne právo alebo posudzovať jeho platnosť, a to ani v prípade, ak by bolo rozpore s právom Európskej únie, nakoľko týmto preskúmaním by prekročil svoje právomoci. Na základe uvedeného potom navrhovateľ žiadal, aby odvolací súd odvolanie vedľajšieho účastníka v zmysle § 218 ods. 1 písm. b) O. s. p. odmietol a uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania.

Vedľajší účastník ešte doplnil svoje vyjadrenie k odvolaniu podaním doručeným okresnému súdu dňa 18. 11. 2013. Poukázal na ustanovenie § 23a ods. 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého sa na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, použijú primerane ustanovenia Občianskeho zákonníka. Znenie tohto predpisu vedie za použitia výkladového pravidla „argumentum a contrario“ podperne k záveru, že na spotrebiteľské zmluvy, ktoré boli uzavreté podľa Obchodného zákonníka sa vzťahujú príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka a nie Obchodného zákonníka. Poukázal na etablovanie spotrebiteľského práva do právneho poriadku Slovenskej republiky v rámci transpozície právnych aktov Európskych spoločenstiev a Európskej únie a na to, že normy spotrebiteľského práva sú vo vzťahu k ostatným právnym normám špeciálnymi a v prevažnej miere kogentnými právnymi normami. Upozornil ďalej na problematiku vyvolanú existenciou dvoch civilných kódexov, v dôsledku ktorej existuje dilema, ktorý z dvoch kódexov sa má podperne používať pri riešení spotrebiteľských vzťahov. Teória absolútneho obchodu pri posudzovaní úverových vzťahov musí ustúpiť špeciálnej záväznej spotrebiteľskej právnej úprave, ktorá má svoj základ v Smernici Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Dogmatickú teóriu absolútneho obchodu považuje vedľajší účastník vystupujúci na strane odporcov v kontexte kogentnej a špeciálnej spotrebiteľskej úpravy za dnešného stavu spoločenského vývoja za prekonanú. Použitie Obchodného zákonníka ako podpornej právnej úpravy pri spotrebiteľských vzťahoch je jednoznačne pre spotrebiteľa znevýhodňujúce a naopak dodávateľa dostáva do výhodnejšieho postavenia. V ďalších častiach vyjadrenia zdôvodňoval vedľajší účastník potrebu aplikácie Občianskeho zákonníka na predmetný záväzkovoprávny vzťah, a to v kontexte historických okolností prijatia jednotlivých právnych úprav (Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka a ďalších právnych predpisov) ako aj v kontexte práva Európskej únie. Vedľajší účastník si opakovane uplatnil náhradu trov odvolacieho konania - konkrétne trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní za podanie tohto vyjadrenia.

Krajský súd, ako súd odvolací (podľa §10 ods. 1 O. s. p.), preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f) a h) O. s. p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O. s. p. vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Podľa § 153b ods. 1 O. s. p. ak sú v rovnakom čase splnené súčasne všetky podmienky uvedené v odseku 2, súd môže rozhodnúť o žalobe rozsudkom pre zmeškanie.

Podľa § 153b ods. 2 O. s. p. rozsudkom pre zmeškanie možno spor rozhodnúť, ak

a) žalovaný sa nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný (§ 79 ods. 4 a § 115 ods. 2) s poučením o následkoch nedostavenia sa vrátane možnosti rozhodnutia podľa odseku 1,

b) žalovaný sa k žalobe a prílohám písomne nevyjadril do 15 dní odo dňa, keď mu boli doručené, hoci ho súd na to vyzval a poučil ho o následkoch nesplnenia tejto povinnosti (§ 114 ods. 2),

c) žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami,

d) zrušené od 01. 09. 2003.

Podľa § 153b ods. 4 O. s. p. ak sú v jednej veci niekoľkí žalovaní, rozsudkom podľa odseku 1 možno rozhodnúť len vtedy, ak každý z nich spĺňa podmienky uvedené v odseku 2.

Podľa § 153b ods. 5 O. s. p. rozsudkom pre zmeškanie nemožno rozhodnúť

a) vtedy, ak by rozsudok spôsobil vznik, zmenu alebo zánik právneho vzťahu medzi účastníkmi,

b) v spore vzniknutom z medzinárodného obchodného styku,

c) v spore, ktorý účastníci nemôžu skončiť súdnym zmierom,

d) v spore, v ktorom sa uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy zo spotrebiteľskej zmluvy a odporcom je spotrebiteľ, ak zmluva obsahuje neprijateľné podmienky.

Podľa § 157 ods. 4 O. s. p. v odôvodnení rozsudkov podľa § 114 ods. 5, § 153a ods. 1 a § 153b ods. 1 uvedie súd iba predmet konania a ustanovenie zákona, podľa ktorého rozhodol.

Podľa § 202 ods. 1 O. s. p. odvolanie nie je prípustné proti rozsudku vydanému na základe uznania alebo vzdania sa nároku a proti rozsudku pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia, alebo z dôvodu, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Citované zákonné ustanovenie (§ 202 ods. 1 O. s. p.) nepripúšťa odvolanie proti rozsudkom v ňom uvedeným, s výnimkou situácie, ak neboli splnené zákonom ustanovené podmienky na vydanie takých rozsudkov upravených v § 153a, § 153b a § 153c O. s. p., stačí nesplnenie jednej zo zákonných podmienok. Druhá výnimočná situácia, ktorá zakladá dôvod prípustnosti odvolania proti takým rozsudkom spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, ktorým sa rozumie podradenie zisteného skutkového stavu (navrhovateľom tvrdený skutkový stav podľa § 153b ods. 3) pod konkrétne právne ustanovenia, ktoré sa na tento skutkový stav nevzťahujú.

Z predloženého súdneho spisu odvolací súd zistil, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa (X.X. V., a.s., V.) a odporcom 1/ bola dňa 29. 03. 2005 uzavretá Zmluva o poskytnutí I. reg. č. XXXXXXXXXXXXXXX s výškou úveru 50.000,- Sk, v ktorej sa dlžník - odporca 1/ zaviazal splácať úver v mesačných splátkach po 1.294,28 Sk. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 29. 04. 2005 a konečná splatnosť úveru na 29. 03. 2010. Zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou dňa 12. 04. 2007 medzi navrhovateľom a jeho právnym predchodcom došlo k postúpeniu pohľadávky z uvedenej zmluvy na navrhovateľa. Ďalej z obsahu spisu vyplýva, že dňa 23. 04. 2009 bola odporkyňou 2/ podpísaná dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku. Na pojednávanie vytýčené na deň 08. 10. 2012 boli volaní účastníci konania, pričom podľa doručeníek založených v spise zásielku prevzal len navrhovateľ a odporca 2/, na tomto pojednávaní okresný súd aj rozhodol napadnutým rozsudkom pre zmeškanie.

Právna úprava (§ 157 ods. 4 O. s. p.) dovoľuje v rámci rozhodovania vypracovanie zjednodušeného odôvodnenie rozsudku, kedy je súd povinný uviesť iba to, čo bolo predmetom konania a ustanovenie zákona, podľa ktorého súd rozhodol.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného prvostupňový rozsudok nespĺňa zákonné podmienky na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie, pretože odporca 1/ nebol riadne a včas predvolaný na pojednávanie (§ 79 ods. 4 a § 115 ods. 2) s poučením o následkoch nedostavenia sa vrátane možnosti rozhodnutia podľa

odseku 1, teda neboli splnené zákonné podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie v zmysle § 153b ods. 2 a 4/ O. s. p. Napokon odvolací súd poznamenáva, že v súdnom spise absentuje vôbec zažurnalizovanie predvolania účastníkov konania na termín 08.10.2012 (písomnosti súdu sa zasielajú s doručenkou, ktorá sa pripojí k doručovanej písomnosti m.i. v zmysle zákonných požiadaviek vyhlášky MS SR o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy č. 543/2005 Z. z. v platnom znení, §§ 46 ods. 2, 3, 144 ods. 1, 2, 168 ods. 1, 181).

Okrem vyššie uvádzaných skutočností bolo dôležité v danom prípade vyhodnotiť zmluvu uzatvorenú medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom / vzhľadom na účastníkov zmluvy a spôsob uzavretia zmluvy, keď právny predchodca navrhovateľa ako veriteľ bol podnikateľský subjekt, ktorý na formulári a v pevne stanovených zmluvných podmienkach vrátane všeobecných obchodných podmienok X., a. s. na poskytovanie spotrebných úverov fyzickým osobám - občanom určil obsah zmluvy, pričom druhá zmluvná strana - dlžník - zákazník/spotrebiteľ (odporca) nemal možnosť obsah zmluvy ovplyvniť, čo prvostupňový súd opomenul a predmetnú zmluvu nevyhodnotil ako eventuálne zmluvu spotrebiteľskú a nepodrobil ju skúmaniu z hľadiska kritérií spotrebiteľského práva vrátane neprijateľných podmienok. Spotrebiteľské právo totiž zahŕňa tak normy súkromného práva, ako aj normy verejného práva, vyznačuje sa prevahou kogentných noriem a predstavuje určitú odchýlku od všeobecnej koncepcie súkromného práva vychádzajúcej zo zásady zmluvnej autonómie, ktorú zásadu modifikuje za účelom zvýšenej ochrany slabšieho účastníka spotrebiteľského zmluvného vzťahu, ktorým je spotrebiteľ.

Na predmetnú zmluvu o poskytnutí flexipôžičky zo dňa 29.03.2005 sa vzťahujú aj napriek zákonnej úprave podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka č. 513/1991 Z. z., všeobecné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách uvedené v § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka zavedené zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorý zmenil a doplnil Občiansky zákonník s účinnosťou od 1. 4. 2004 o inštitút tzv. spotrebiteľských zmlúv, a to v súlade s čl. 69 až 71 Asociačnej dohody platnej od 1. februára 1995, ktorou sa Slovenská republika zaviazala, že vyvinie úsilie na zabezpečenie postupnej zlučiteľnosti jej právnych predpisov s predpismi Európskej únie. Uvedená úprava nášho právneho poriadku bola nevyhnutná v súvislosti so vstupom Slovenska do Európskej únie (ďalej aj „EÚ“) v máji 2005 a zosúladovala náš právny poriadok s niektorými právnymi aktmi Európskych spoločenstiev a EÚ. Dovtedy obdobný typ zmluvy čiastočne upravoval zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov ako tzv. typovú zmluvu, zrušený zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“). Európska únia venuje problematike ochrany spotrebiteľa mimoriadnu pozornosť. Za účelom ochrany spotrebiteľov bola prijatá aj smernica Rady EÚ 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Pri právnej úprave spotrebiteľských zmlúv sa vychádza zo zásady ochrany spotrebiteľa ako tzv. slabšej zmluvnej strany, ktorá nemá možnosť individuálne ovplyvniť obsah zmluvy vopred pripravenej dodávateľom a neprípustnosti zneužívania monopolného postavenia dodávateľov ako tzv. silnej zmluvnej strany. Vychádza sa z toho, že spotrebiteľ dobromyseľne uzaviera zmluvu a právom očakáva, že dodávateľ ako odborník „profesionálne znalý podnikateľ“ dodáva tovar alebo služby so zárukou kvality. Zákonodarca preto aspoň rámcovo a príkladmo vymedzil, ktoré, resp. aké podmienky v spotrebiteľských zmluvách sa považujú za neprijateľné (§ 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka), čoho dôsledkom je zo zákona ich neplatnosť.

Pri posúdení charakteru zmluvy o poskytnutí flexipôžičky, ako aj dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku uzatvorenej dňa 23. 04. 2009 medzi navrhovateľom a odporkyňou 2/ je nutné prihliadať na postavenie účastníkov zmluvy a vychádzať nielen z právnej úpravy platnej v čase uzavretia týchto zmlúv, ale aj európskej legislatívy, významu spotrebiteľských zmlúv v rovine zvýšenej ochrany slabšieho prvku záväzkového vzťahu - spotrebiteľa a jeho práv, ako aj zásad a pojmových znakov spotrebiteľských zmlúv (všeobecná právna úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku, osobitná právna úprava obsiahnutá v zákone o ochrane spotrebiteľa, resp. zák. č. 634/1992 Zb.).

Vzhľadom na uvedené pokiaľ prvostupňový súd rozhodol v danej veci, v ktorej navrhovateľ uplatňoval právo na zaplatenie peňažnej sumy rozsudkom pre zmeškanie, pričom neboli splnené všetky zákonné

podmienky pre vydanie takéhoto rozsudku a osobitne súd neposudzoval podmienku, či nie je uplatňované právo na zaplatenie peňažnej sumy zo spotrebiteľskej zmluvy a odporcom je spotrebiteľ, ak zmluva obsahuje neprijateľné podmienky, pri splnení ktorej rozsudkom pre zmeškanie nemožno rozhodnúť, teda nepodrobil zmluvu o poskytnutí flexipôžičky, ako aj dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku bez ďalšieho skúmania najmä kritériam spotrebiteľského práva, skutkovo aj právne pochybil a jeho rozhodnutie neobstojí z hľadiska jeho vecnej správnosti, že návrh navrhovateľa voči odporcom je dôvodný. Takýto postup súdu odporuje právu účastníka na súdnu ochranu súvisiacu s uplatnením nároku navrhovateľa voči odporcom a jeho kvalifikovaným posúdením, preto napadnutý rozsudok prvostupňového súdu nespĺňa zákonné požiadavky (§ 153b O. s. p.), v ktorej súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že nepostupovanie v zmysle citovanej zákonnej úpravy, pokiaľ je rozsudok nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov alebo nezrozumiteľnosť, znamená porušenie základného práva občana na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, čo je dôvodom na zrušenie rozsudku v odvolacom konaní. V dôsledku nepreskúmateľnosti rozhodnutia sa odníma účastníkovi možnosť konať pred súdom za situácie, že nie je transparentne jasne, na čom je založené rozhodnutie súdu. V tomto zmysle napadnutý rozsudok nezodpovedá aj princípu spravodlivého procesu (§ 1 O. s. p.). Odvolanie vedľajšieho účastníka, s ktorým síce odporcovia výslovne neuviedli svoj súhlas, ale vo svojom vyjadrení žiadajú mesačné splátky 20,- Eur, čo podlieha súdnemu prieskumu a rozhodnutiu v zmysle § 160 ods. 1 O. s. p., je preto opodstatnené.

Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, keď okresný súd v ďalšom konaní vo veci uplatneného nároku navrhovateľa voči odporcom na zaplatenie sumy vo výške 1.867,20 Eur s prísl. z titulu uzatvorenej zmluvy o poskytnutí flexipôžičky, ako aj dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, zmluvy o postúpení pohľadávok, dôsledne zistí skutkový stav vo veci najmä ohľadom vzniku a existencie pohľadávky navrhovateľa voči odporcom titulom uzatvorenej zmluvy o poskytnutí flexipôžičky, ako aj dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, zmluvy o postúpení pohľadávok s akcentom najmä na § 536 Občianskeho zákonníka, za ktorým účelom vykoná potrebné dokazovanie a až na základe takto zisteného skutkového stavu a posúdenia námietok vedľajšieho účastníka z hľadiska kritérií spotrebiteľského práva, zohľadnenia čiastočného späťvzatia návrhu na začatie konania navrhovateľa voči odporcovi I/ (č.l. 67 a 73), súd vec môže právne posúdiť a potom môže vo veci rozhodnúť ohľadom uplatneného nároku navrhovateľa voči odporcom vo vzťahu k žalovanej istine, aj príslušenstva (úrokov z omeškania).

Odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil podľa § 221 ods. I, písm. f/ a h/ O. s. p., pretože okresný súd svojím postupom odporcom odňal možnosť konať pred súdom a tiež z dôvodu, že vec nesprávne právne posúdil a nedostatočne zistil skutkový stav. Súčasne vec vrátil prvostupňového súdu v tejto časti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

V novom rozhodnutí okresný súd rozhodne aj o trovách celého konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

Ďalšími skutočnosťami uvádzanými v odvolaní a vo vyjadreniach účastníkov sa odvolací súd nezaoberal, nakoľko tieto budú predmetom zisťovania v ďalšom konaní prvostupňového súdu alebo išlo o skutočnosti, ktoré skutkovo a právne nesúviseli s prejednávanej vecou. Odvolací súd vzhľadom na svoje zrušujúce rozhodnutie sa tiež nezaoberal návrhom vedľajšieho účastníka na prejudiciálne konanie (č.l. 58).

Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.